

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 18C/140/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314207170
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8314207170.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Andrejom Lukáčom v právnej veci navrhovateľa I. X.Y., nar. X.X.XXXX, bytom M. XXXX/X, XXX XX Y., zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.748,90 s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný uhradiť od právoplatnosti rozsudku navrhovateľovi sumu 1.748,90 eur s 8,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.748,90 eur od 14.05.2014 do zaplatenia.

Odporca je povinný uhradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 711,69 eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na súde dňa 9.6.2014 a po pripustení zmeny návrhu uznesením súdu zo dňa 16.6.2015 č.k. 18C/140/2014-68 voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 1.748,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne z tejto sumy od 14.5.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že zmluvou o úvere č. XXXXXXXX uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom dňa 13.2.2007 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov navrhovateľovi vo výške 871 eur (26.240 Sk). Pre absenciu podstatných náležitostí v úverovej zmluve mal však odporca nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny vo výške 871 eur bez úrokov a poplatkov. Navrhovateľ uvedením do omylu zo strany odporcu predložením absolútne neplatnej zmluvy v časti úrokov a poplatku uhradil na jeho účet sumu podľa zmluvy vo výške 2280 eur, tzn. O 1409 eur viac ako mal odporca nárok. V rozsahu sumy 1.409 eur sa tak odporca na jeho úkor bezdôvodne obohatil.

Zároveň navrhovateľ v podaní doručenom súdu dňa 7.10.2014 upresnil, že odporca poskytol navrhovateľovi finančné prostriedky vo výške 531,10 eur, a nie 871 eur, a preto došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 1.748,90 eur.

Na pojednávanie vo veci nariadené na deň 24.11.2015 sa nedostavili účastníci tohto konania ani právny zástupca navrhovateľa, hoci predvolanie na pojednávanie im bolo riadne a včas doručené. Právny zástupca navrhovateľa svoju neúčast ako i neúčast navrhovateľa ospravedlnil písomným podaním doručeným súdu dňa 23.11.2015 a súhlasil s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Žalovaný svoju neúčast na pojednávaní rovnako ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 20.11.2015, pričom súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.. Na základe uvedeného preto súd v zmysle ustanovenia § 101

odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku vec prejednal aj bez prítomnosti účastníkov tohto konania a právneho zástupcu navrhovateľa s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dokazovanie.

Predmetom tohto konania je zaplatenie sumy 1.748,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne z tejto sumy od 14.5.2014 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia v súlade s ustanovením § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s obsahom návrhu zo dňa 4.6.2014, zmluvou o úvere č. 8191428, Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, vyjadrením odporcu k návrhu zo dňa 14.7.2014, uznesením súdu zo dňa 7.1.2015 č.k. 18C/140/2014-49 a zo dňa 16.4.2015 č.k. 18C/140/2014-68, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 17.6.2015, s obsahom pripojeného exekučného spisu sp.zn. 6Er/627/2008 a s obsahom ďalších v spise pripojených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Dňa 13.2.2007 bola medzi účastníkmi tohto konania uzavretá zmluva o úvere č. 8191428, na základe ktorej bol navrhovateľovi poskytnutý úver vo výške 531,10 eur, ktorý sa zaviazal vrátiť odporcovi zvýšený o príslušný poplatok vo výške 399,91 eur, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 871 eur, a to v 18-mich mesačných splátkach 108,88 eur počnúc dňom 20.3.2007. Podľa navrhovateľa ho odporca uviedol do omylu tým, že mu predložil zmluvu absolútne neplatnú v časti úrokov a poplatku pre absenciu podstatných náležitostí v úverovej zmluve (RPMN), v dôsledku čoho uhradil podľa zmluvy sumu 2280 eur, a preto na strane odporcu došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 1.748,90 eur.

Odporca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 14.7.2014 vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti, o ktorej tunajší súd rozhodol právoplatne uznesením zo dňa 7.1.2015 č.k. 18C/140/2014-49 tak, že návrh odporcu na postúpenie veci Okresnému súdu Bratislava I. zamietol.

Ďalej odporca v tomto vyjadrení uviedol, že spornú zmluvu o úvere nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pretože účastníci uzavreli zmluvu podľa § 497 Obchodného zákonníka, pričom ide o absolútny obchodno-právny vzťah. Navyše si účastníci dohodli, že všetky právne vzťahy medzi nimi sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Odporca poskytol navrhovateľovi peňažné prostriedky vo forme splátok, a nie formou odloženej platby. V záujme ochrany klienta nie je možné požadovať od neho, aby sa v zmluve o úvere zaviazal, že v deň uzatvorenia zmluvy o úvere uhradí prvú splátku. Preto podľa názoru odporcu nie je možné považovať ako odložené platby, pričom zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 2 písmeno a) pod spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. V zmysle uvedeného nemôže byť zmluva o úvere klasifikovaná ako zmluva o spotrebiteľskom úvere, a preto táto nemusela obsahovať ani RPMN. Preto mal odporca nárok nielen na vrátenie poskytnutého úveru, ale v zmysle bodu 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru aj na vrátenie príslušného poplatku, ktorý predstavoval 1/3 dohodnutý úrok a vo zvyšných 2/3 náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy. Odporca uviedol, že nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, pričom finančné prostriedky pripísané k danej zmluve predstavujú zrážky poukazované súdnym exekútorom, ktoré vymohol v exekučnom konaní, kde navrátenie do predošlého stavu je vylúčené.

Navrhovateľ vo svojich vyjadreniach poukazoval na navýšenie v rozsahu 110 % ročne za rozpor s dobrými mravmi a vo vzťahu k exekučnému konaniu na neplatnosť rozhodcovského rozsudku, ktorý nespôsobuje účinky res iudicata. Zároveň uviedol, že sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení žalovaného začiatkom roka 2014, pričom následne udelil plnú moc svojmu právnenému zástupcovi dňa 4.6.2014. Zároveň navrhovateľ predložil doklady o postupnom platení sumy, a to s variabilným symbolom 325 308, ktorý je totožný so spisovou značkou súdneho exekútora.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Humenné pod sp.zn. XEr/XXX/XXXX vyplýva, že v tomto konaní bola vedená exekúcia voči navrhovateľovi, kde oprávneným bol odporca a exekučným titulom rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s zo dňa 7.1.2008 sp.zn. D. XXXX/XX. Uznesením súdu zo dňa 26.7.2013 č.k. XEr/XXX/XXXX-XX bola exekúcia voči navrhovateľovi ako povinnému vyhlásená za neprípustnú a exekúcia bola zastavená, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením krajského súdu

v Prešove zo dňa 13.8.2014 dňa 3.10.2014. Z konečného vyúčtovania súdnym exekútorom v tejto veci vyplýva, že v tomto konaní bola od navrhovateľa ako povinného celkom vymožená suma 2.479,17 eur.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 4 odsek 2 písmeno j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia § 4 odsek 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak však zmluva s spotrebiteľskom úverom neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ustanovenia § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 39 odsek 1 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa pričí dobrým mravom.

Podľa ustanovenia § 451 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi tohto konania bol založený záväzkový vzťah, a to na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 13.2.2007. Z navrhovateľom predložených listinných dôkazov nepochybne vyplýva, že mu bola poskytnutá finančná čiastka v zmysle tejto zmluvy o úvere vo výške 16.000 Sk (531,10 eur), ktorú mala splatiť v 8-mich splátkach spolu vo výške 26.240 Sk (871 eur), a ktorú aj odporcovi uhradil, čoho dôkazom sú podacie lístky predložené navrhovateľom.

V súlade s ustanovením § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V danom prípade je nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže odporca ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu s navrhovateľom, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom (navrhovateľ je označený identifikačnými znakmi typickými pre fyzické osoby - nepodnikateľov, t.j. menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom). Zo žiadneho dôkazu nevyplýva, žeby sa jednalo o poskytnutie úverových prostriedkov navrhovateľovi, či už na podnikanie, povolanie alebo jeho zamestnanie. V zmluve nič také uvedené nie je. Zároveň súd uvádza, že uvedený zmluvný vzťah je treba posudzovať i podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), a to bez ohľadu na tú skutočnosť, že odporca sa odvoláva zmluvu o úvere ako absolútny obchod, resp. bez ohľadu na jeho odvolávanie sa na nesplnenie definície spotrebiteľského

úveru. Tieto tvrdenia odporcu súd vyhodnotil ako účelové s úmyslom vyhnúť sa posúdeniu zmluvného vzťahu podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom s dôverou bez možnosti individuálne ovplyvniť zmluvné podmienky. Spotrebiteľské zmluvy uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov s tým, že dodávateľ vopred určuje v návrhu obsah zmlúv a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, môže návrh len prijať alebo odmietnuť.

Súd uvádza, že na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 13.2.2007 bol navrhovateľovi poskytnutý úver vo výške 531,10 eur za poplatok 339,91 eur (10.240 Sk), pričom navrhovateľ sa zaviazal vrátiť úver zvýšený o poplatok v 8-mich mesačných splátkach. V prejednávanej veci sa javí táto zmluva o úvere ako zmluva, ktorá by mala podliehať úprave zmlúv o spotrebiteľských úveroch, pričom poplatok za poskytnutie úveru predstavuje 64 % za poskytnutie úveru na obdobie 8 mesiacov, t.j. 96 % ročne. Preto pri takýchto zmluvách je namieste skúmať, či predmetný právny úkon nie je právnym úkonom, pri ktorom sa regulácia ohľadom neuvedenia „RPMN“ obchádza, a teda tento právny úkon by bol v konečnom dôsledku neplatný aj pre obchádzanie zákona (§ 39 Občianskeho zákonníka). V zmysle vyššie uvedeného preto súd má za to, že uvedený spotrebiteľský úver je treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Navyše poplatok v tejto výške súd považuje pre jeho výšku za rozporný s dobrými mravmi.

V súlade s judikatúrou a zákonom, sa za odplatu úveru považujú nielen dohodnuté úroky ako odmena, ale aj akákoľvek platba zo strany spotrebiteľa žalovanému, bez ohľadu, či ju tento v zmluve alebo podmienkach označí, napr. ako poplatok, náklady za vypracovanie, na administratívu a podobne.

Dobrymi mravmi sa v súdnej praxi považuje súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktoré sú v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia, ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť a vystihujúcu podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. Neprimerane dohodnuté úroky, či celková odplata za úver sú v rozpore s pravidlami správania sa, a teda aj s dobrými mravmi a ide o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Obdobne právne už súdy rozhodovali, a to napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6C/126/2012 zo 7.5.2013, rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 z 31.7.2009, rozhodnutie sp. zn. 5Cdo/26/2011 z 26.4.2012, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21Cdo/1484/04 z 15.12.2004, rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 3Co/3/2011 z 12.10.2011, 3Co/67/2012 z 24.10.2012.

Keďže súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že na strane odporcu vzniklo bezdôvodné obohatenie, musí ho odporca vydať navrhovateľovi. Výška bezdôvodného obohatenia predstavuje sumu 1.748,90 eur, ktorú mal súd za preukázanú predloženými ústrižkami o zaplatení bez ohľadu na tú skutočnosť, že uvedené sumy navrhovateľ zaplatil v rámci exekúcie. Vo vzťahu k tomuto sa žiada uviesť, že pri návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je rozhodujúce či plnenie bolo dobrovoľné, alebo bolo vymožené v exekučnom konaní. V predmetnej veci bola exekúcia voči navrhovateľovi vyhlásená za neprípustnú a zastavená z dôvodu existencie rozhodcovskej doložky, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie a rozhodnutie tejto veci ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Rozhodcovský súd preto nemal právomoc na prejednanie a rozhodnutie danej veci, a preto prejednanie a rozhodnutie veci v rozhodcovskom konaní na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemožno považovať za prekážku res iudicata, ktorá by bránila súdu v tomto konaní vec prejednať a rozhodnúť. Navrhovateľ sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedel začiatkom roka 2014, následne udelil plnomocenstvo svojmu právnenému zástupcovi v júni 2014, pričom k vzniku bezdôvodného obohatenia došlo v roku 2013, kedy navrhovateľ uhradil posledné platby, z čoho vyplýva, že návrh na začatie konania bol podaný na súde v rámci subjektívnej i objektívnej premlčacej doby.

Podľa ustanovenia § 517 odsek 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa ustanovenia § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 odsek 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.1.2013., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Odporca tým, že navrhovateľovi nevrátil sumu, o ktorú sa bezdôvodne obohatil riadne a včas, dostal sa do omeškania, a preto navrhovateľovi patrí aj úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne z dlžnej sumy od 14.5.2014 do zaplataenia (odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na vrátenie bezdôvodného obohatenia v zmysle výzvy zo dňa 7.5.2014).

O trovách konania rozhodol súd v zmysle ustanovenia § 142 odsek 1 v spojení s § 151 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľ mal v tomto konaní plný úspech, preto má právo na náhradu účelne vynaložených trov na uplatnenie svojho práva. Trovy konania navrhovateľa pozostávajú z trov jeho právneho zastúpenia za poskytnutie právnej služby advokátom za 6 úkonov právnej služby (1. Príprava a prevzatie zastúpenia, 2. Písomné podanie na súd - žaloba, 3. Účasť na pojednávaní dňa 4.11.2014, 4. Písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 19.12.2014, 5. Účasť na pojednávaní dňa 30.6.2015, 6. Písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 17.6.2015), v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) z tarifnej hodnoty vecí 1748,90 eur, z ktorej základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby predstavuje sumu 81,33 eur podľa ustanovenia § 10 odsek 1 vyhlášky a paušálnej náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné podľa ustanovenia § 16 odsek 3 vyhlášky za 6 úkonov právnej služby. Súd za navrhovateľom uplatnený úkon právnej služby, a to účasť na pojednávaní dňa 4.11.2015 a dňa 30.6.2015 mohol právnenmu zástupcovi navrhovateľa priznať len 1 z odmeny, pretože obe pojednávania boli odročené bez prejednania vecí. Trovy právneho zastúpenia predstavujú na odmene za 6 úkonov právnej služby sumu 414,92 eur (4 x 81,33 eur, 2 x 20,33 eur + 4x8,04 eur /RP/ + 2x8,39 eur/RP/).

Trovy právneho zastúpenia ďalej pozostávajú v zmysle ustanovenia § 15 odsek 1 vyhlášky z náhrady cestovného na trase Košice - Humenné a späť t.j. 2 x 75 km (150 km) osobným automobilm značky Opel Astra s evidenčným číslom KE264HO pri priemernej spotrebe 6,2 l/100 km. Za cestu na pojednávanie dňa 4.11.2014 pri cene pohonných hmôt 1,430 eur/1 l (z predloženého dokladu o kúpe PHM dňa 1.11.2014) a paušálnej náhrade 0,183 Eur/1 km (v zmysle ustanovenia § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky číslo 632/2008 Z.z.) má navrhovateľ právo na náhradu cestovného vo výške 40,75 eur (cestovné vo 13,30 eur + paušálna náhrada vo výške 27,45 eur) a za cestu na pojednávanie dňa 30.6.2015 pri cene pohonných hmôt 1,360 eur/1 l (z predloženého dokladu o kúpe PHM dňa 15.6.2015) a paušálnej náhrade 0,183 Eur/1 km (v zmysle ustanovenia § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky číslo 632/2008 Z.z.) má navrhovateľ právo na náhradu cestovného vo výške 40,10 eur (cestovné 12,65 eur + paušálna náhrada 27,45 eur).

Ďalej trovy právneho zastúpenia navrhovateľa pozostávajú z náhrady za stratu času vo výške 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu v zmysle ustanovenia § 17 odsek 1 citovanej vyhlášky za 8 polhodín za cestu na pojednávanie dňa 4.11.2014 na trase 1 x Košice - Humenné a späť vo výške 104,08 eur (8x13,01 eur) a za 8 polhodín za cestu na pojednávanie dňa 30.6.2015 vo výške 111,84 eur (8x13,98 eur).

Spolu na trovách právneho zastúpenia je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu sumu 711,69 eur (414,92 eur + 40,75 eur + 40,10 eur + 104,08 eur + 111,84 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.